

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. X. De revocatione Procuratoris ad negotia, & alijs modis, quibus finiatur officium Procuratoris sive ad negotia sive ad judicia dati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. IX.

An & quomodo officium, ac potestas Procuratoris ad judicia dati finiatur per revocationem ejusdem à Domino factam?

Quod Procurator ad lites ante litem contestatam liberè revocari possit, (modò nullum ex inde præjudicium incurrat revocatus Procurator) non autem post litem contestatam, expressè statutum habetur in *c. Quamvis 2. h. t. in 6.* Cùm enim per litem contestationem fiat hujus instantiæ dominus, consequenter ipsius interest, non revocari saltem nolens, nisi causa aliqua intervenerit ex illis, quæ in relato. *c.* referuntur, & probata fuerit. Neque tamen hoc ipso Procuratorem revocare quis censetur, si generaliter constitutus sit, quòd ipse dominus causam agere velit, prout habetur statutum in *c. Si quem 8. h. t. in 6.* Cùm per hoc quòd Procuratorem in genere constituerit dominus, jus, sua agendi, per se non amiserit, neque alteri auferre velit, si fortassis ipse absit, aut agere aliter non possit. Debet autem revocatio Procuratori, ut valida sit, & sententia contra illum lata, in præjudicium Domini nulla sit, fieri saltem coram testibus, ut probari possit, & pervenisse ex voluntate Principalis ad notitiam Procuratoris revocati, uti sumitur ex *c. Ex insinuatione 3. h. t.* ac partis adversariæ, uti sumitur ex *c. In nostra 4. h. t.* (cujus interest, ne revocetur Procurator) aut judicis, uti sumitur ex *c. mandato 13. h. t.* Non tamen tenet revocatio Procuratoris, quæ fit in contemptum judicis, præsertim Sedis Apostolicæ, & in præjudicium adversarii, pro-

ut sumitur ex *c. Audiis 8. h. t.* & revocans in expensas condemnari potest ab adversario factas, à tempore revocati Procuratoris, si revocatio facta fuit, postquam in causa conclusum est (ob contumaciam scilicet partis litigantis, quæ nec per se nec per Procuratorem in judicio vult comparere) neque potest substitutum Procurator, qui substituendi potestatem à domino habet, revocare post mandatum procuratorium substitutionis ab eo acceptum, quamvis hoc ultimum nondum fuerit (cùm à domino non revocandi, sed substituendi concessa sit illi licentia) nisi post litem contestatam substituerit, quo in casu revocare poterit substitutum (causâ tamen cognitâ) pro jure suo sibi, ut domino litem, non quidem à domino, sed à legibus concessio.

§. X.

De revocatione Procuratoris ad negotia, & aliis modis, quibus finiunt officium Procuratoris sive ad negotia, sive ad judicia dati.

Etiam Procurator ad negotia extrajudicialia, à Domino constitutus ad hoc revocari potest, liberè quidem, & pro arbitrio constituentis, si res adhuc sit integra, quamvis sit sub juramento de non revocando constitutus; ex justa verò causa, si res integra non sit amplius, ne mandatarius talis damno afficiatur. Suum autem effectum revocatio hæc Procuratoris ad negotia extrajudicialia generaliter constituti habet, ubi notitia illius ad hunc devenerit, & intimata hæc fuerit, ita ut, quæ à revocato, sed ignorante suam revocationem acta fuerunt, ordinariè valida sint, non tamen, quæ ab

eo post cognitam suam revocationem acta fuerunt *L. Si mandasset, 15. ff. Mandati*. Si verò ad speciale aliquod negotium cum certa persona peragendum constitutus fuit, ordinariè necessarium est, ad validam hujus revocationem, hanc non tantùm Procuratori intimatam fuisse, & innotuisse, sed debet etiam parti, cum qua v. g. contahendum erat, intimari, cum hujus vel maximè interfit, scire Procuratoris constitutionem aut revocationem.

Finitur autem officium Procuratoris etiam primò, mutuo constituentis scilicet & constituti consensu, juxta regulam juris, quâ dicitur, eodem modo dissolvi aliquid, quo colligatum est. Secundò finitur finitâ instantia per sententiam definitivam, ad quam constitutus est, cum non sit gravandus ultra, quàm in se suscipit. Tertio finitur per mortem domini constituentis, si res adhuc integra sit,

nisi caverit jam de judicato solvendo dominus seu principalis, juxta §. *Si verò aliquis. Instit. de satisfactione*. Quin imò etiam si res integra jam non sit, expirat tamen officium Procuratoris ad lites vel negotia pro Ecclesia constituti, si naturaliter, vel civiliter mortuus sit Ecclesie illius Prælatus, qui Procuratorem constituit; juxta *Clement. ult. h. t. junctâ Gloss. V. revocari*. Quia extinctâ principalis potestate, quæ non transit ad successorem, extinguitur etiam substituti potestas, ne præjudicium patiatur Capitulum, ad quod jurisdictio devolvitur, nisi fortasse cum hujus etiam consensu à Prælate Procurator constitutus fuisset ad negotia, quæ etiam Capitulum, vacante Sede, agere potest. Quartò denique expirat officium Procuratoris per hujus mortem, cum electa sit industria personæ ad hæredes non transiens.

TITVLVS XXXIX.

DE SYNDICO.

Syndicus differt à Procuratore, quòd hic à quocunque privato constituitur, & in causa privata possit, ille verò ab Universitate tantùm, vel Communitatis aliqujus administratoribus, uti sunt Episcopi, Capitula, Prælati Monasteriorum, &c. & quidem ad causas publicas; & hinc officium illius privatam dicitur, quod in iuris imponi non potest, hujus verò publicum, quod in iuris non nunquam suscipere quis cogitur, &c. Constituitur au-

Pirhing, Compend.

tem Syndicus ab illis ex communitate aliqua, qui jus suffragii habent, modò duæ illorum, qui volunt, possunt, & debent interesse, partes sint præsentis, & major pars præsentium consentiat; & si bona ac jura, super quibus Syndicus constituitur, communiter ad Prælatum Ecclesie v. g. & Collegium talis Ecclesie pertineant; Ad constitutionem Syndici requiritur ipsius etiam Prælati consensus: potest tamen solus etiam Præ-

D d

tus